

1872.

Első évfolyam.

# TORONTÁL.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

6-ik szám.

Csütörtök, Május 9-én.

**Megjelen:**  
hetenként egyszer, Csütörtökön.

**Kiadóhivatal**  
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken,  
hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

**Előfizetési feltételek:**  
Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

**Hirdetések** minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

**Hirdetések díjai:**  
a négyhasábos petitsor első hirdetésnél 4 kr.,  
többszörinél 3 kr.

Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

**Figyelmeztetés.** Hátralékok kikerülése tekintetéből, a hivatalos hirdetések megrendelésénél a díj — a szavak mennyisége szerinti következő számítási módozat — a hirdetésmennyel együtt előlegesen beküldendő; és pedig: minden hirdetés után, a helyegilleték betudásával, egy 100 szóig terjedő hirdetmény egyszeri beiktatásáért 90 kr., minden további 2 szóért 1 krajcár; kétszeri beiktatásáért 1 ft. 65 kr., minden további 2 szóért 2 kr.; háromszori beiktatásáért 2 ft. 30 kr., minden további 2 szóért 3 kr. fizetendő. — Magán hirdetmények petít sor szerint számítatnak.



## Éljen a király!

kiáltásnak viszhangja hallatszik megyénk minden részéből.

E hó 6-án volt a nagy nap hogy szeretett fejedelmünket a nyomor és az inség színhelyén színről színre láthattuk.

Eljött — ő hogy károsult alattvalóinak nyomorát megtekintse. Hogy önmaga győződhessék meg hűnépének roncsolt anyagi állapotáról.

Midőn felséges Urunk részvét körútját tovább folytatná, szavazzunk hálaköszönetet felséges Urunknak atyai gondoskodásáért.

És ezen őszinte atyai közeledés, alattvalói iránti tiszta érdeklődés, bizonyára a hű alattvalók szívében is viszhangra talál; s az atyai gondoskodás s szeretet viszont a legmagasabb trón iránti bizalmat, ragaszkodást s legőszintébb hódolatot, fog a hű alattvalókban felkölteni.

A vidékeket, melyeket felséges Urunk felelős ministerei kíséretében meglátogat, az anyagi nyomoron kívül, egy nagy szellemi is sújtja.

E vidéken van leginkább a pártoskodás tűzhelye.

Vajha a magyar koronás király: a hazaszeretet és alkotmányos szabadság, e legmagasb képviselője és védőjének megjelenése, itt minálunk egyszersmind a békeszeretet, és egyetértés bekövetkeztét jelentené.

Azért ezutánra távolítsunk el körünkől minden oly eszközöket, melyek a pártviszály, elkeseredés s gyűlölet magvát hintenék el közöttünk.

Törekedjünk egy cél felé: „nagygyá és boldoggá tenni szeretett hazánkat!”

Még egyszer szívünkől kiáltuk:

Éljen a király!

A legelső magyar ember  
A király:  
Érte minden honfi karja  
Készen áll.  
Lelje népe boldogságán  
Örömét,  
S hír, szerencse koszorúzza  
Szent fejét.

A nagy Mátyás óta koronás főt nem üdvözölt Torontálmegye egész 1872. Május 6-ig; midőn apostoli királyunk személyesen meg akarván győződni a vizsujtotta vidék állapotáról: Délmagyarország legnagyobb részét beutazza. Az utazási terv szerint Török-Becsét érte azon szerencse, hogy e ponton lépje át ő felsége Torontálmegye határát.

Torontálmegye közönsége, legmélyebb hódolatát kifejezendő, felette nagy számmal gyűlt össze; a megye notabilitásaiól kezdve, minden rend és rang volt képviselve s nem a pompa és rendkívüliség látványától, vagy a föllebbvalók iránti kényszerhódolattól indítatva, hanem buzdítatva azon mélyen szívben gyökerező szeretettől, melylyel a magyar mindenkor koronás király iránt viseltetett, buzdítatva azon határtalan s feltétlen fűi bizalomtól, melylyel a magyar polgár felséges királyát megajándékozni szokta: várta Torontálmegye közönsége, mint a gyermek sokáig távol volt szeretett atyját, apostoli királyát.

5-én 6 órakor este érkezett meg főispán ő méltósága a megyei s Nagy-Becskerek városi küldöttséggel, Török-Becse küldöttsége által a határon fogadtatva.

Este a város ő felsége tiszteletére fényesen ki volt világítva, 11 órakor ő felsége hajója, a fel s alá hullámzó tömeg szünni nem akaró éljenei közt, Török-Becse kikötőjében horgonyt vetett. ő felsége az éjt a hajón töltötte s csakis a magy. ministerek kijövén, értekeztek a már előbb hivatalból oda rendelt Képeßy mérnökkel, ki legnagyobb részben a délmagyarországi vizmunkálatokat vezeti. Továbbá Dániel Kristóf és Katona urak-

kal. Egyszersmind ő felsége azon óhaját fejezték ki, miszerint holnap a zombolyi indóházánál, a zombolyai bíróval beszélni kívánna.

Másnap 3 órakor már egész Török-Becse talpon volt. 4 órakor a jelenleg Écskán tartzkodó württembergi főherczeg tisztelettel a magyarok királyánál. Valamivel 4 1/2 óra után ő felsége lelkes „Éljen a király!” kiáltások közt lépett ki a hajóból; Rollinger urnak a kikötő hid bal oldalán felállított gyermek-zenekara a fejedelmi Hymnust hangoztatá. Sorfalat fehérbe öltözött leányok képeztek, kik ő felsége elé virágokat hintettek.

ő felségét Torontálmegye részéről a főispán s alispán urak üdvözölték, mire ő felsége röviden, de szívélyesen válaszolt. ő felsége a küldöttség minden tagját magának bemutatattá, s mindenkivel váltott pár szót. Az árviz állapotát többektől kérdezé s ő felsége is azon reményét fejeze ki, hogy miután az előmunkálatok már foganatba vétettek, hiszi, hogy Torontálmegye ezen elemi csapástól nem sokára meg lesz mentve.

Ezután ő felsége, a népnek szünni nem akaró „Éljenei!” közt, Turn-Taxis herczeg kocsián, a megyei küldöttség legnagyobb részétől kísértetve Kikindára indult.

Hogy mily szívélyes volt ő felsége fogadtatása, jellemzik egy tagjának ő felsége kíséretéből azon megjegyzése, miszerint ő felsége fogadtatása még sehol sem volt oly fesztelen, barátságos s szívélyes mint Török-Becsén.

Éljen a legelső magyar ember, a Király!

Minden ember legyen ember  
És magyar,  
A kit e föld hord s egével  
Betakar.  
Egymást érte, boldogítva  
Ily egy nép  
Bármi vésszel bizton bátran  
Szembe lép.

## Miért vannak rossz utunk?

Igaz, legalább az öregek mondják, hogy ha valaki jó mértődni utat kívánt tenni, hajdanában, mielőtt elindult, végrendeletet csinált és barátjaitól elbucszott. — Most is történtek ilyen esetek környékünkön.

Szomorú jelenség századunkban tehát, hogy a széles vaspályák mellett, az utakra semmi gond sem fordított. — A vaspályák statisztika óriási számokban halad, de a csinált utak statisztikája rák módra marad el tőle. — A csinált makademizált utak, a mérnökök, utcsináló mesterek és a hasznabérlők által egy fejős tehénnek tartatik, mely téhen azonban éppen semmi táplálékot sem kap. — A kavics évi járandóság vajmi rossz homokkal vegyítették; de azért lesz is por és sártenger a makademizált utból, ily porral és sárral tömetnek azután be a gödrök.

Ily eljárás mellett, még a laikus is láthatja, hogy a roppant költséggel készült makademizált út csakhamar teljesen hasznavehetlen lesz, és csak az új utcsinálók legnagyobb fáradsága és kitartó lelkiismeretessége mellett várható, hogy például éljek, a Szeged—Temesvári államútól még legyen valami. — A mi itt a status rovására történik, az közutainkban egyenesen bennünket terhel, vagy áll az, hogy volt tisztviselőinknek annyi dolguk volt, hogy nem voltak képesek még az utakra is kiterjeszteni figyelmüket.

Századok hanyagsága pedig néhány hónap alatt nem pótolható, mindazonáltal a Perjamosi és új-szegedi szolgabírók területén, az utcsinálás körül oly tevékenységet látunk, hogy valóban csodáljuk! hisz fiatal szolgabíró urak, mi ehhez nem vagyunk szokva, volt is eleinte morgás a közmunka illetélen kiaknázása ellen, de már az első hetekben látták az emberek nagy hasznát, midőn az ut szelvényében levő vizet eltöltötték s nem kellett már egy órai kerüléssel ugyanazon helyre jönni, a honnan a víz másik partját látta.

Gyeputaink és régi országutaink rozasága és járhatlanságának egyik oka az is, hogy a vizek és gödrök be nem töltetnek; de főoka az, hogy utaink elraboltatnak.

Az államvaspályák egy holdnyi szélességben futja be Magyarországot és közel 1000 holdat tesz ki a hasznabérlő adott utszél földje. — Minálunk a régi országutaknak 20-ól szélesnek kell lennie, és mit tapasztalunk? azt, hogy 5—6 öle szorították össze. — Az út véleményem szerint pedig nem uratlan jószág, legalább nem kellene annak lenni.

Igaz, hogy a makademizált útnak elég, ha szélessége 5—6 öle; de a régi országutakra ez nem áll, mert ha az egyik csapás járhatlan, 20 ölnyi szélességű úton könnyű egy új csapást csinálni, mely ha ehhez is, mégis nem feneketlen, és az nekünk van ismét ideje a régi vágásokat szépen összemossni, s így az 5—6 ölnyi

szélességű úton kénytelen az utas jószágát megölni; mert csak szántott vetelt földre, sáros időben nem hajthat.

Különböző térjünk példákra: a Nagy-Szent-Miklós—Béba—Szegedi országútnak 20-ól szélesnek kellene lenni, és itt tapasztalni fogjuk, hogy teljes járhatlansága mellett, mit a tocsák okoznak, az mindentű 5-öl széles és sehöl sem haladja meg a 7-et. Miután pedig ez körülbelül 7 mérföld, úgy lehet mondani, hogy az út szélességében 12 ölet vesztett; ha az árverésen bevetve eladnánk, mihez a közigazgatási szolgabíróknak teljes joga van, úgy bizton hiszem, hogy 1000—1200 főt venne be tiszta hasznát, mely összeg azután az út készítésére, illetőleg, ha makademizáltatnák, fenntartására szép összegeket szolgáltatna, — avagy ha nem szükséges oly széles út, tartuk meg az 5—6 ölet és kövessük az államvaspályák példáját és a bejövendő hasznabérlők makademizáljuk az utat lassanként. — Ugyanezen példa áll a Szt.—Miklós—Lovrini régi országútra, a Szt.—Miklós—Kömlői útra, a Szent-Miklós—Szaráfalvai út, perjamosi kerületig, és részben szinte a N.—Szt.—Miklós—Öbösenyi és a N.—Szt.—Miklós—Egresi útra.

Használjuk az alkalmat, had lakoljanak a kapzsiak, és én bizton hiszem, hogy minden polgár helyesléssel fog találkozni az oly közigazgatási szolgabíró eljárása, ki végre utainkat oly karba fogja helyezni, hogy azok használható lesznek, és ismét bátran merem mondani, hogy a nép mai felvilágosultságával csakis örök nevet fog magának szerezni, mert igaz, eleinte a munka kelletlen, de csakhamar ha az út jóságát élvezzi a nép, elfeledi hogy morgott ellene s boldognak érzi magát, hogy jószágát nem kénytelen agyon csigázni. — Valjuk be ösztönt, hogy a nép csak az eredményt dicséri, mely reá kedvező, mert nincs conservatívabb elem mint a mi népünk.

Fel tehát meggyünk választottjait, használjátok a közmunkát és csináljátok meg az utakat, hogy mint regét mondhatták utódaiknak a mostan élők, hogy a hajdani vármegye úton itt döglött meg két lovam és fuladt a vízbe kocsimos — ugy-e nem is hiszed, hogy oly rossz lehetett ez a mostani Torontálmegyei Szt.—Miklós—szegedi út.

.....r Victor.

## Az északpозsonyi 57-ik honvéd-zászlóaljnak zászlószentelési ünnepélye.

Nagy-Szombat, 1872. Május 3-án.

A legszebb idő kedvezése mellett, városunkban honvédzászlóaljunk zászlószentelése az egész vidék élénk részvétele mellett, folyó évi April 28-án a városban kívüli gyakorlóterén a legünnepélyesebb módon tartott meg. Az utcák zászlókkal és virágokkal voltak ékesítve és az ünnepély általában ünnepé volt alakulva. A szertartás előestéjén a honvédménháznak javára műkedvelői színelőadás tartott, mely a legelőkelőbb hölgyek és néhány tiszt által, a leg-

sikerültebb módon adatott elő. És pedig adatott: „Im Wartalon erster Classe“, „Don Carlos“ első felvonása és „Die Zerstreuten“, különösen a következő hölgyek érdemli a felemelést: Andics asszonyság, Grünwald és Novotny k. a.

A színelőadás után nagy takarodó zene a cs. kir. 50. gyalogezred zenekara által tartott meg. Reggeli 5 órakor katonai nagy viaradó zenével. Reggeli 8 órakor a kiálló honvédségnek az imasátorral szemközt megfelelő távolságban felállítás.

Reggeli 9 órakor a zászlókeresztanya és koszorú leányoknak az imasátorhoz kísérése és ott a polgári és katonai hatóságok s magas vendégek fogadása.

A vendégek között láttuk Baró Packen János altábornagy 90. nagyméltóságát, Dobay honvéd-ezredes és kerületi parancsnokot, Gelich honvéd-ezredes és dandárnokot, gróf Pálffy János Pozsony megye főispánját, Neszter városi főispán, Prileszky Tade a nagy-szombati kerületi volt országgyűlési képviselőjét, más egyéb előkelő vendégeket, a magyar főnemeseket nemzeti díszruhában. Ocsovszky városi plébános magyar, Stelczér evang. lelkész tót, és Sidon rabbi német beszédet tartott a honvédséghez, melyek lelkesedést vették fel.

A zászlónak felavatását a városi plébános végezte és az ünnepély hazafias lelket által lett emelve, annál is inkább, mivel a lakosság ezen magasztos ünnepélyt a legnagyobb figyelemmel kísérte. A csapat feletti szemlélt Packen hadosztályok vezetői és legnagyobb megelégedést nyilváníta.

Az igen ékes zászló szalagjain jellege: „A vitézség vezéreljen győzelemhez.“

A honvédeknek a városba lett bevonulása valódi diadalmenetnek hasonlított. A zászlókeresztanya Bobor Györgyné asszonyság, Kiss Ernő honvéd altábornagy és aradi vértanúnak hazafias érzelmű leánya, 14 koszorú leányok Nagy-Szombat díszének körében, minden utcában a legelőkelőbb rokonszenvvel fogadtattak. A koszorú leányok, kik mindnyájan fehér ruhában jelentek meg, a következők voltak: Gelich, Jablanczy, Novotny, gróf Pongrácz, Grünwald, báró Zimburg, Sessler, Szerdahelyi, Frank, Újházy, Stelczér, Smekál, Osztermayer és Szalay kisasszonyok.

Délutáni két órakor 100 teretű díszbéd volt a polgári lövelde nagy termében és a szokásban levő felkőszöntések sem hiányoztak. Felkőszöntéseket tartottak Dobay ezredes a királypárra, Kralitz honvédőrnagy József főhercegre, Bibithy Horváth Pál orsz. az 57-ik honvédzászlóalj parancsnoka a zászlókeresztanyára, Kralitz őrnagy Andrássy grófra, mint a honvédsereg alkotójára és annak utódjára Lónyay grófra, Gelich ezredes Packen altábornagyra, Bobor honvéd-főhadnagy Dobay ezredesre, Barényi honvéd-főhadnagy Gelich ezredesre, Horváth őrnagy gróf Pálffyra, Gróf Pálffy az 57-ik honvéd-zászlóalj tisztjára, Dr. Kanovits honvéd-főorvos Neszter főispánra, Gelich ezredes a közös hadsereg, Packen altábornagy mindkét hadseregnek egyetértésére, Dobay az 57-ik honvéd-zászlóaljra, Bobor főhadnagy a haza ügyére, Novotny honvéd-százados Kolmann cs. k. ezredes és allomáparancsnokra, Dr. Kanovits Nagy-Szombat városi közönségére, Neszter a koszorúleányokra, Horváth Prileszkyre, Prileszky az egész honvédsereg sít.

Ebéd után az összes törzstestek a főispánok és helybeli előkelők kíséretében a honvédlaktanyába mentek, a mulatózó honvédek meglátogatandók. A látogatók szünni nem akaró éljenek fogadtattak. Magyar, tót és román nyelven felkőszöntések tartottak és mindnyájan lelkesülve voltak.

Esti 9 órakor a színház termében fényes zártkörű táncvigalom tartott, melyen a magas vendégek, különösen pedig a város szépei számosan részt vettek.

Lehár Ferenc, az 50-ik gyalogezred karmestere, e magasztos ünnepélyre egy „Kiss Ernő“ indulót szerzett, a zászlóanyának ajánlva. — r — a.

Nagy-Becskek, 1872. Május 7-én. Tisztelet szerkesztőség!

A „Torontál“ f. h. 2-ki 5-ik számában megjelent, „A nagy-becskeri gymnasium ügye“ című cikkben említést tettek, egy általam, a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi miniszterium által N.-Becskeren létesítendő szándékolt állami gymnasium tárgyában, a városi képviselőtestület közgyűlésében Dr. Pejts ellenében tett indítványról „hogy az előadói nyelv, (ezen gymnasiumban) tekintettel a szerb nyelvre, a magyar legyen.“ Minthogy azonban a kérdéses cikk, legalább ream és indítványomra vonatkozó része, a dolgot nem egészen hűen adja, kérem a tisztelt szerkesztőset, hogy ezen helyreigazítás becses lapjában egy kis tért engedni sziveskedjék.

Dr. Pejts György úr azon vélelem mellett harcolván, hogy a helybeli gymnasium épülete és az avval járó alapítványi tőke, a városi képviselőtestület szabad rendelkezése alatt áll, indítványt tett hogy ezen épület és az alapítványi tőke kamattal ezen tervezett állami gymnasium céljaira bocsátassanak át, illetőleg a városi közönség e tanítási létesítéshez ekkép járjon, azonban csak oly feltétel alatt, ha a tervezett gymnasiumban kiváló tanítási nyelvű a szerb hozaték be.

Ez ellen én azt hoztam fel, hogy tekintettel arra, miszerint a városközség és a kegyestanárnok között a fennálló gymnasium ellátása iránt, egy egyoldalúlag fel nem bontható szerződés létezik, tekintettel arra, miképp a miniszteriumot és akarja ellenére bizonyos irányba nem kényszeríthetik; ily előreláthatólag nem teljesíthető feltétel, bizonyosan csak a mindnyájunk által elismert célt vésszék el; és azt indítványoztam, hogy tekintve, miképp a tanítási nyelvre nézve hoztam kérdést nem intéztet, és tekintettel a rendelkezési jog minket meg nem illet, elnézve attól, hogy tán a meglévő állami és statisztika sem szól Dr. Pejts úr indítványa mellett, mondassék ki „hogy a képviselőtestület a tervezett gymnasiumban behozandó tanítási nyelvre, azt a tényleges viszonyokat amenny is tekintetbe venni hivatott közoktatási miniszterium belátására bízzák, most ne is reflectáljon és csak azon ohajának adjon kifejezést, miszerint a gymnasium be rendezésénél és felállításánál az itt lévő nyelvekre a lehetőség szerint kellő figyelem fordítottassék.“

Maradván teljes tisztelettel Mencer Mihály.

## Mi történt a kerületekben.

— A solymosi román esperest és szentszéki úrnok Kocsuba mull kedd beállított az aradi törvényszékhez, hol végre beavallotta, hogy ő gyilkolta meg 1860. Október 10-én Popovics Pavel hosszuzó földművelőt, hogy annak szép nejét akasztótalannul bírhatta. Ezen elvetemedett gonosztevő, egy egész évig folyton azon törte fejét, miként lehetne a szép oláh menyecske férjét halálra eltemni. E végül egy alkalommal mérget tetetett a nővel férje ételébe, de az erős természetű leány, e betegségtől kilábadt. — Néhány hóval később ismét orgyilkosokat bérlet, s átadta nekik töltött pisztolyait, hogy az asszony belegegyeztével a férjét ágyában, vagy bárhol másutt agyonlőjék. Az illetőkben azonban fölbredvén a lelkiismeret, másrészt tartván a következményekből, nem hajtották végre fölisztelendő lelkiatyjuk megbízását. Végre még is talált két oláhra, kik jó pénzért Popovics Pavelt biztosan megölni vállalkoztak. E két madár Pantilie Pavel és Mia egy este, midőn Popovics a Marospart mellett serteit ment megnézni, a szerencsétlent egy fejszével kegyetlen módra meggyilkolták s a Marosba dobták. Most a lelkiatyja, két benceze s azóta nála „gazdasszonykodó“ szép örege, gróf Ráday kir. biztos rendkívül ügyes vizsgáló bírja, Kovács János által lepre kerítettven, az egész büntény lefolyását beavallották, s valloásuk a törvényszék előtt hitelesített.

— Daniel Ernő Szent-György kerületi volt országgyűlési képviselő, folyó hó 5-én tartotta számadó jelentését T.-Beccsén. Választó polgár 300-nál több gyűlt egybe, kik figyelemmel végig hallgatván az említett volt képviselő úrnak szép beszédét, annak kiválóbb

## TÁRGYA

### Zamfir és Czinka.

(Vége.)

A bérkocsis megállott és kérdé: „Na was ist denn, wollen Sie einsteigen oder nicht?“

„Nem volna jobb gyalog menni?“ jegyzé meg szerényen Zamfir. Ez alatt a bérkocsisnak egyik szürke lova nyugtalanodni kezdett. S ezen nyugtalanossággal nő Zamfir ijedsége is, mert tudta, hogy birtokában ninesen több három hatosnál, az pedig vajmi kevés leend a grobe Michl kiűzetésére. Azért könyörögve mondá:

„Édes jó Czinkám! bocsássuk el a bérkocsist, igen rossz úgy is a kövezet! aztán mennivel jobb, ha azt az egy pár percet, mit együtt sétával szándékoztunk eltölteni, ha azt nem kocsiban, de gyalog tesszük meg.“

„Micsoda? mit beszélsz te édesem?“ jegyzé sértett büszkeséggel Czinka; „nehány percet, nem oda Buda. Én öbroke tenelad akarok maradni. Azért csak ülünk a kocsiba s hajtass lakásodra, mely ezentúl az enyém is leend.“

E szavaknál Zamfir csakugyan elveszté minden bátorságát, szeretett volna evaporálni mint a kamfor, vagy bármilyen módon megsemmisülni, csak hogy e helyzetből szabaduljon.

„Édes Czinkám! nem képezed hogy menyinyire örülök az általad előbb kimondott határozatnak. De lásd! a szívednek vannak néha meg gondolatlan percei is, a midőn inkább az észre kell az embernek hallgatnia. Te nem követelhet engem, mit mondana anyád? mit mondana a világ?!“

„Nem gondoltam, hogy a kit én szeretek, és szerelmemre méltotok, az gyávább tudjon lenni egy leánynál. Zamfir ur! ha ön fél, s

cselekedni nem akar, ám tegyen tetszése szerint; de én határozatomból maradok!“ Ezzel felnyitotta a bérkocsi ajtaját, s abban helyet foglalt.

Zamfir látván a határozott bátorságot, mellette termett; s parancsolólag kiáltott a kocsisra: „Gyárvaros 157. szám.“

A kocsis elrohogott.

Uram fia! alig haladt a bérkocsi két puskalövésnyire, midőn Zamfirnak boldogsága közepette eszébe jutott, hogy tulajdonképen hova is vezeti ő Czinkát. Miután lakását épen ma délelőtt mondotta fel házi asszonya azon kijelentéssel, „hogy addig ne is mutassa magát, s a szobakulcs kiadásáért ne is folyamodjék hozzá, míg a két havi hátramaradt lakpénzt ki nem fizeti.“

Azért kétségbe esve szólta meg Czinkát:

„Édes virágzálam, szagos gyöngyvirágom! mi nem mehetünk lakásomra, miután most jut eszembe, hogy a házi asszony ma a padlót felszedette, a festő meg a falak festésével lévén elfoglalta, a szobában boszantó rendtelenség uralkodik.“

„Nem tesz semmit,“ válaszolt vigan Czinka, „akkor beszélünk a trombitáshoz.“

„A világról sem édesem! Különös antipathiam volt mindég a trombitások iránt. Hanem megvan! Kelecsényi barátom, a ki a sóháznál mint tiszteletbeli segédfogalmazói segéd van alkalmazva, szomszédságomban lakik, s ő könyörölni fog rajtam, s átengedi lakását egy éjlele számokra. Holnap már mindenről gondoskodva leend.“

Zamfir egyik bajból a másikba ugrott. Hát ha vélelten nem találja hős Kelecsényit; mi fog történni akkor! — Végre abban állapotott meg, hogy akkor reggelig kivessi a bérkocsit bérbe. S hogy mit fog fizetni érte, azzal nem törődött, miután gondolta, hogy e bérkocsisnak ha elpanaszolja szerencsés szerencsétlenségét, lehetetlen hogy közzive lágy kenyérré ne változzék.

A kocsis megállott Kelecsényi lakása előtt, ki épen Zamfir szerencsésére otthon volt, és pantaloja reperálásával volt elfoglalva.

Zamfir berohant az ajtón.

„Muki! voltál-e már te kétségbe esett helyzetben?“

„Azt hiszem Zamfir! ezt kérdeznem sem kellene, miután saját szemekkel látod, hogy most is pantalonomat reperálom,“ válaszolt Kelecsényi csodálkozva.

„Voltál-e már szerelmes?“

„Voltam-e már szerelmes? Kérlek ne boldondozz velem édes barátom, mert Isten bizonny úgy a fejedhez vágom ezt a rongyos nadrágot, hogy aztán magam is megbánom! Én is szerelmes? nem ettem bolond gombót. Nem szegény embernek való ezzel foglalkozni. Itt a szerelem, ni!“ — s ezzel egyet ivott az előtte álló seres-kancsóból.

„Muki! teneket által kell adnod szobádat ma nekem. Egy szerencsétlen nő, kit rokoni üldöznek, hozzám folyamodott segítségért. S én megesküvém, hogy meg fogom menteni, vagy vele bujdosom?“

„Ha a dolgot ilyen komoly, akkor jól van. De reményem azt csak megengeded, hogy ezt a kis árpalevest megihassam.“

„Igaz majd el is feledém! még egy adozatot kell tenned,“ mondá Zamfir izgatottan. „Szükségem van két forintra, hogy a bérkocsit kifizethessem.“

„De már édes Zamfirom, a kinek pénze ninesen, az sétáljon gyalog. Nekem ugyan van két forintom, de tudhatod, hogy magamnak is szükségem van rá?“

„Kelecsényi! hát ez a barátság!? Emlékszel-e, midőn a multkor a csizmadia-legények megakartak verni, a „nagy gombócznál“, én mentettelek meg.“

Igaz, igaz! de lásd édes Zamfirom sokat kívánsz egyszerre. Ne dől Isten neki, ne mond, hogy halálatlan vagyok. Itt van a két forint.“

Most hadjuk el a szerelmeseket. Elvégzik őket sorsukat a nélkül is, hogy a programot mi írónk hozzá?...

Látogassuk meg a mamát.

A mama a mint a színházból megérkezett, első teendője volt, hogy leánya szobájába ment. — Czinkát nem találta, de helyette e néhány általa írott sort:

„Mama! Ön engem folytonosan szidott s nem engedte, hogy azt szeressem, a ki nélkül nem élhetek. Én a Begában kerestem nyugalmamat. Én önnek megbocsátok.“

Czinka.

Képzeltetni a mama ijedségét. Rögön a városi kapitányhoz szaladt, leánya után tudakozótandó.

A kapitány nem birt felvilágosítással szolgálmi. Ezután megkezdődött a halászat a Begában.

Hasztalan volt minden igyekezet, Czinka nem volt található.

Míg a Bega folyó körül e szomorú tragédia folyt, ez alatt Czinka örök hűségét esküdött Zamfirnak. Ezt úgy látszik meg is tartotta mind addig, míg egy csinos honvéd-hadnaggyal nem jött össze, kinek mint a rossz nyelvek beszélik, most boldog menyasszonya.

Zamfir szerelmi bujában beállott fuvvézerek s jaj annak, a ki előtte szöke leányról, vagy bérkocsisról beszélni merészelve.

A mama addig kereste a Begában Czinkát, míg végre megútván a keresést, hazafelé ballagott. S mily nagy volt meglepetése, midőn Czinkáját kis öcsöcsével egy nagy észsze kává elköltésénél mosolyogva találta.

Hogy mi történt aztán, azt mi nem keressük? hogy mi fog történni azután, azt talán majd meghaljuk. Ha tudniillik a mi újdonság \*\*\* barátunk erről is szíves lesz bennünket értesíteni. Szóval, semmi sem tarthat örökké.

helyeit lelkes eljénkel fogadták, nemkülönben a szerb polgárok nagyobb része, a zsvio által kijelenté, miszerint nem szándékozik az ország alkotmányos kormányára ellen terekedni. A volt képviselő úr előadván az országgyűlés által foganatosított munkálatok eredményét; a többek közt az ipartörvényt, a telepítvényes s kertész községek rendezésére szóló törvényzikket, s kiemelve az árviz által sújtott Torontál megyében, az országgyűlésnek e terület árvízmentését eszközölő munkálatát. — A képviselő úr tanulmányos beszéde helyesléssel fogadtatván, magának Torók-Becse többségét ismét biztosították tarthatja.

— A zichydorfi kerületben Dániel Pál ellenében nem Mihalovics Béla, mint tévesen irtuk de Damaszkín János lépett föl az ellenzék részéről.

— Tórdán, ugy látszik a polgárok megelégedtek az ellenzék játszmái. — A mostani képviselőválasztás iránt nem sok érdeklődést mutatnak.

— A b.-komlói kerület a Deakpárti képviselő jelöltre, Dániel Bélára oly biztos, hogy eddig ellenjelölt nélkül áll. — Minek is ott erőlködni akarni valakinek, mikor nem lehet.

— A párdányi kerületben Bogdanovits Vilhalm ügye, mint értesültünk igen jó lábon áll. Ellenfele Nikolics Sándor, kissé veszélyes ellenfél.

— Torokról értesültünk, hogy ott járt Babesiu a hírhedt magyarfaló, s oly izgató beszédekert tartott, hogy más államban bizonyosan megkérdezték volna tőle, hogy hát maga-e az a híres Alvinczi. A mi kormányunk arra sem tartja ezt a Mosieur méltónak — hogy felesletre vonná — a szünyog csipés nem ártalmas.

— A bessenyi kerületben a Deakpárt győzelme biztosítva van. Rónay János tisztelt barátunk lehet ugyan követ, de nem e kerületből.

— Újvidéken a „Zastava“ igen dühös cikkekert ír, — csak írjon, majd ő is ocsóbban adja? — Az ily ellenség legfeljebb egy jó mosolygunk, de azért nem félünk tőle. — Soha sem legyen ennél nagyobb bajunk?

## HIRHARANG.

\* Főispán úr ő méltósága kocsija a Felső előtt, melyben ő az alispán ural a díszmenetet vezette, a lovak megbokrosodása következtében Beodra előtt felfordult. — S e szerencsétlenség következtében, tisztelt alispánunk lábát törte; főispánunk pedig könnyű sérülést szenvedett. — Ő felsége a király nagy részvételle hallá e szerencsétlen esetet, mely előtte közelében történt.

\* Főispán úr ő méltósága e folyó hó 5-én délután érkezett T.-Becse. A város határon a város részéről nagyszámú küldöttség fogadta, mely később díszes bandérium előlovaglása mellett lelkes eljének közt érkezett a városba, hol Gróf Bethlen József úr vendégiszterő házába szállt.

\* Vettük a „Temesi lapok“ első számát, mely tökéletesen megfelel a várakozásnak; t. szerkesztő kollégánk beköszöntő beszédében a többi közt azt mondja: „A mit eddigé nélkülözött Temesvár és vidékének magyar-olvasó közönsége, a mit oly sokan és annyian vágygyllyal óhajtottak, ime létrejött, néhány nemeslelkű hazafi, buzgó ügyszerete folytán.“ Mi üdvözljük t. lapársunkat, s kívánunk neki jó hosszú életet.

\* A helybeli színházat már is kerülgetik a szingagzatok. Mi megvaljúnk igen szeretjük, hogy magyar társaság óhajj tölre hozzánk jönni. — Ha jól szervezett operette társulata lesz a valalkozó igazgatónak, nem félhet a deficitekert. — Mi pedig megvárjuk a pénzügyigazgatóságtól, hogy a magyar színészet egy kis előnyben fog részesülni részokról is.

\* Az „új takarékpénztár“ részvényeit annyira túljegyezték a múlt héten, hogy például a ki 100 részvényt irt alá, talán kapni fog kettőt. — Mindenesetre jó jelenek tekintetű a pénzügyre néve.

\* A városi központi bizottmány is megalkult, s működését már meg is kezdte. — Ha az érdekelttség nem lesz laza az összerásnál, úgy a nem-szerbek a városban 75. többséggel fognak rendelkezni.

\* Egy igen tisztelt barátunk, szintén tagja volt a tisztelő küldöttségnek, Uram fia mi történi (felöltözik egészen díszbe, de t. barátunknak szokása, hogy mindig a csizmát hagyja utoljára) a csizma sehogysem akart felmenni lábára, nem volt mit tennie mint az ablakból nézni az egész díszmenetet. Tisztelt barátunk most jött reá az egész eselszövényre, a csizmát egy baloldali csizmadia készítette, s azért szabta olyan szűkre, hogy valahogy ki ne rúkolhasson. — Ezt nevezik azután politikai csizmadianak!

\* A „tízoltó egylet“, mint értesültünk, egy szép majalist akar rendezni, az első gyakorlat után. Nem lesz rozsz, kivált, ha oly szép napok lesznek mint jelenleg.

\* A vetésekhez eddigé, a hol megmaradtak igen szép reményeket kötöttek gazdáink. — Most úgy értesültünk, hogy szemfényvesztés volt az egész, sok a fű, de vajmi kevés a búza kötötte.

\* Ő Felsőge a király utikiserete a következő személyekből áll: Ő Felsőge 2 komornik, 2 vadász és 1 kamara-háziszolga kíséretében. Gr. Bellegarde vezérőrnagy, 1 komornik, 1 ordonance. Gr. Pejacevich, 1 komornik, 1 Szárnysegéd Groller őrnagy, 1 szolga. Szárnysegéd Gr. Úkküll őrnagy, 1 szolga. Br. Lohmensey kapitány, 1 szolga. A hadi irodából: az iroda főnöke gr. Beck ezredes, 1 szolga; br. Teuffenbach őrnagy, 1 szolga; Teszar és Halkiewicz irodatiszték, 2 ordonance. A kabinetirodából: Pápai udvari tanácsos, 1 szolga; Sawiecki és König udvari titkárok, 2 kabinet-küldönczezel. A főudvarmesteri hivatalból: Rauch

udvari szertartás jegyzőkönyvvivő, 1 szolga; Schmeer udvari uti számvivő, 1 szolga; Dr. Reich udvari orvos, 1 szolga; Branko udvari szállásmester, 1 szolga; Eltz kamarnok; Sestán Armin kamarnok; 6 teremajtóőr; 2 udv. jelentő; 1 udv. törzsőrmester. Az udvari ellenőri hivatalból: Zehkorn udv. alellenőr, 1 szolga; Kleibl ideiglenes segéd; 3 udv. gazdasági osztály: 1 udv. belszakács, 3 udv. szakács, 7 szakács, 3 konyhasegéd, 2 udv. pinczevivalatnok, 5 udv. pinczesegéd, 3 hordozó, 2 udv. czukrász, 3 cs. kir. czukrász, 3 hordozó; 12 udv. asztal-segéd, 14 cs. kir. bellakaj, 1 szolga. — Testőrség-lovasági osztály: 1 őrmester mint parancsnok, 6 testőr-lovas. — Az állam részéről: Gr. Lónyay Menyhért, 1 komornik és 1 szolga, 1 hivatalnok, 1 tudósító; Tisza közlekedési miniszter, 1 komornik; Langer osztálytanácsos, 1 szolga s hivatalnok, 1 tudósító; Kerkapoly Károly pénzügyminiszter, 1 komornik, 1 szolga, 1 hivatalnok; Szlavy kereskedelmi miniszter, 1 komornik. — Hozzájuk csatlakoznak még a tisztelő küldöttségek, s ezeknek kísérete.

\* Városunk Deakpárti képviselő jelöltje gr. Bethlen József megyénk egyik nevezetes előharczósa. Azt hisszük, hogy jelöltsége a város legnagyobb része támogatni fogja. — Nagy-Kikindán a Deakpárti jelölt Trifunác Pál ministeri tanácsos.

\* („Merkur.“) Gr. Széchenyi Ödön fardatlan buzgalmanak ismét oly intézet létrejöttét köszönheti a kereskedelmi és üzletvilág, mely e téren nagy hiányt pótoland. A bel- és külföld nemzetgazdasági tekintélyei támogatják ezen, a műszaki és gazdasági vállalatokat közvetítő intézetet és már eddig is számos megbízatásokkal látottat el.

\* Tisztelt barátunk Omasza Nándor lovas honvédelmadnagy, főhadnaggyá nevezettet ki. — Szívünköl örövendünk, és sok szerencsét kívánunk hozzá.

\* Az ügyvédekert legtöbb elnézést, de egyszersmind legtöbb szigort is követelnek. Nevezéses malitia! Az ügyvéd olyan mint a katoná, ő csak az ügyet veheti tekintetbe, de nem a személyt is. A figyelmet és gyöngédséget meg kell köszönnünk, de nem követelhetjük.

\* Aradi Gerő szintársulatát mint értesültünk Temesvárott igen pártolják. Csodáljuk, mert e város egy darab idő óta ugyancsak elkezdett erősen németesedni. Ennek igazán szívünköl örülünk.

\* (Igazán nevezéses.) Nehány nap előtt egy anonyim levelet kaptott e lap szerkesztője, melyben világosan ki volt téve, hogy mit fognak tenni a szerkesztővel, ha erről, meg arról irti fog még lapjában. — E lapok szerkesztője azt üzentei azon rejtélyes lovagoknak, kik elég gyávák a rejtélyesség köpönyébe rejtőzni: hogy a mint eddig úgy ezután is, nem fogja tartoztatni semmisen, hogy az igazságot ki ne merje mondani. Lovagias embereknek, ha kívántatnak fog tudni elégtellessel szolgálni? de az ily gyáva rejtélyes firkaszokat legfeljebb megvetheti.

\* (Báró Eötvös József emlékszóbra javára.) Keszthelyen April 27-én műkedvelő hangversenyt rendeztek. Az előadás, mint nekünk onnan írják, igen jól sikerült és ének, szavallat, zongora, czimbalom és hegedűjátékból állott. A hangverseny a czélna tisztán 171 frotot jövedelmezett.

\* (Honvédség és hivataloskodás.) A pénzügyi tisztviselők és hivataloskodók, kik egyszersmind honvédek, a pénzügyminiszter rendelete folytán kénytelenek tényleges szolgálatba lépni, ha a honvédséghez behivatnak; ugyanaz a miniszterium utasította egyszersmind az alárendelt hivatalokat, hogy ha ily tisztviselők távollétében a munka főlhalmozódna, napidíj-nokok fogadtassanak.

\* (Az orsz. zenede) részére a közokt. miniszt. a 2000 ft. rendes évi segélyen túl 5000 ftot utalványozott rendkívüli segélyül.

\* (Az orsz. iparegyesület) a jockey-clubbal együtt jöve őszszel a loversenyek alkalmával nagyszerű kiállítást fog rendezni lovak, kocsi, lövészermék, vadászfegyverek és egyéb idevágó felszerelési cikkekert. Ugyanakkor a pozsonyi mintájára fényes caroussel fog tartatni.

\* (Pozsonyban új német lap.) Az ősi koronázó városban, hol már két német lap van, a magyar ellenzék alapított két egyet: „West-ungarischer Grenzboten“ czim alatt.

\* (Nagy záporos.) Adrárdl jelenik April 30-áról: Ma d. u. 3 órákor erős szélvihar kíséretében oly nagy zápor esett, hogy a közlekedés tökéletesen lehetetlenné volt téve. Bár rövid ideig tartott, mégis elégséges volt arra, hogy városunknak különben sem példás tisztaságú utcáit és tereit tavakká és pocso-lyakká változtassa. Nagy kárt nem tett a zivatar, a növényzetre pedig az eső mindenesetre igen jó hatással volt.

\* Mint a „Haladásban“ és több más lapokból olvassuk: Nikolics Sándor „reform“-párti programmal lépett föl a párdányi kerületben. Bomlik a balközép, — na de itt is van az ideje.

\* (Batthyány-émlék) 29-ik kimutatás, illetőleg nyilvános nyugta azon összegről, mely néhai gróf Batthyány Lajos Magyarország első miniszterelnökének emlékszóbrára Aprilis hóban hozzám beküldetett: Halász István a Batthyány-émlék elarusításából ígert illetmény 100 ft. Pest külvárosi takarékpénztár 20 ft. Lé-vai takarékpénztár 20 ft. Összesen 140 ft., fő-összeg 24.488 ft. 55 kr. Pest 1872. Május 2-án. Sztupa György, bizottm. pénztárnok.

\* (Magyar tanfolyam vasuti tisztviselők számára.) A magyar keleti vasut igazgatósága köriratban tudatta tisztviselőivel, hogy az igazgatónács utolsó ülésén elhatározta

volna a társaság, azon hivatalnokai számára, kik a magyar nyelvet nem bírják, és azt elsajátítani óhajtják, tanfolyamot nyitni. Az ezzel járó költségeket az igazgatóság fogja viselni, és az előadások hetenkint négyszer fognak tartatni. A tanfolyam kezdete köriratban tudomásra fog hoztatni.

\* (Két fiatal szökevény.) Székesfehérvárott tegnap két igen tisztességes családból való nővér szülei házából megszökött. A megremült szülők rögtön a budai városi kapitány-ságnak sürgönyöztek meg az esetet, és ennek sikerült is a két ifju kalandort azon perczen letartóztatni, a mint a lánczidon Budáról Pestre akartak átmenni. Komoly intés után, hogy jö-vo-re ilyen rögtönzött kirándulásoktól tartózkodjanak, visszaküldettek aggódó szüleiknek.

\* Ami jó barátaink egyike: Az újvidéki „Zastava“ lapja elén a küszöbön levő választások alkalmából, a szerb választókhoz intézett felhívását közli, melyben zsinórmértékül a Becskereknek megállapított s e lap olvasói előtt jól ismert hét pontozatot ajánlja. A szerb követ-jelölteknek az szolgálat programmal. E program szerint a szerbek egyik pártnak sem alkatrészei: ők egy külön, politikailag szabadelvű jog — nemzeti párt, mindaddig tehát, míg a nemzetiségi kérdés Magyarországon — ugymond — akként nem lesz megoldva, hogy legalább a nemzetiségek föállása és fejlődése nem veszélyeztetik, első sorban a többi nem magyar nemzetiségekkel, illetőleg ezeknek szabadelvű pártjaival kell egyetemlegességben és szövetségben lenni. A kül- és belpolitikai elvei a „magyar nemzetiség“ ellenzékével hozták kapcsolatba a szerbeket. Azon helyeken tehát, hol a szerbeknek vagy a románoknak nincsen jelöltség — az ellenzék jelölteit kell támogatni, hacsak nem ellenségei a nemzetiségeknek. Jelen-ti továbbá a választóknak s a választókerü-leteknek, hogy a központi választmány már megalakult, mely két részből áll, ez egyik Nagy-Becskerek, a másik Újvidéken székel, a hova minden megkeresvény és tudakozódás intézendő. Ezen központi választmány ennell felszólítja a szerbeket, hogy haladéktalanul bizottságokat alakítsanak, a megalakult bizott-mányt a központi választmányának és pedig a Bácságból a becskereknek, a Bácskából pedig az újvidékiek bejelentés. A fölválas vésorai (melyek alá jegyeztek: Dr. Szubotics János mint elnök, Dr. Miletics Szvetozár mint előadó, Bekits Theodor mint jegyző, mindannyian a becskerei szerb értekezletből) a következőkép hangzanak: „Nosza szerb testvérek! a munkára. Bizonyítsuk be az alkotmány terén is, hogy őseink szelleme lakozik bennünk, kik a harc-terén is a többi népek tiszteletét és becsületét vívtuk ki. Bizonyítsuk be, hogy igazi, szabadelvűségben és nemzetiségben egye-sült szerbek vagyunk!“ (H-s.)

\* Szerencsétlenül járt alispánunkhoz, Ő Felsőge a király, napjában többször intéz távirati tudósításokat, a melyekben hogyléte felől kérdezősködik. Mint később értesültünk a lát-tórés veszélyes jellegű, s Ő Felsőge saját or-vosát is elküldötte, hogy a többi orvosokkal a veszély elhárítására közreműködjen. — Fő-ispánunk arczában lett könnyen megsérülve.

\* Az alakuló „n.-becskerei takarékpénztár“ néhány nap mulva fogja alakuló közgyűlését megkezdni. E takarékpénztár, mint értesültünk, működését Juliusban kezdeni meg.

\* Egy napszámot a multkor ugyancsak döngette a felesége azért, mert a mit egész héten keresett, azt szombatn megitta. Ez az ember is elmondhatta, hogy „adtál uram fele-séget, de nincs köszönet benne.“

## VEGYES.

### A Vezuv kitorése.

(Olasz lapok közleményei után.)

April 25-én este 5 órákor a nyugati eget sűrű hamufellegek borították; e felleg egyre terjedt, néhány helyen szétszakadt és kékes tejszínű háttért tüntetett föl. — A lávafolyam ketté vált és erősen fenyegeté egyrészt Torre del Greco, másrészt San Soriot, Somma Vesuvianát és San Sebastianot. Időről időre bor-zasztó tompa dörgés jelenté, hogy a földalati erőknök engedve, a talaj megrepedt és sűrű, magasra szálló, fekete füstoszlop jelöli a helyet, a hol a föld megrepedt. — A főnebb említett helységek lakosai tömegesen a város felé vándorolnak; házaik falai ingadoznak és ez eléggé mutatja, mily nagy a veszély.

Esti fél öt órákor arról értesítették az „Unitá Nazionalet“, hogy a Portici temető mellett egy tölcser képződött; azt a Herculanium és Pompejibeli munkások hirtelen a városba siettek.

Nápoly házainak ablakai a folytonos föld-lökések következtében össztörték, több épület-ben a falak repedeznek és egész nap hallható a földből kellemetlen és rozsz sejtelmert terjesztő zaj, mely egy közelben robozó gözmozdonyhoz hasonlít. Tetőtől talpig lepörkölt és irtózatosan jajgató emberek nem ritkák: némelyike egészen piros mint a fött rak, mintha forró vízből húzták volna ki. E szerencsétlenség Nápoly kör-házaiban, kaszárnyaiban, nyilvános épületeiben helyzetetnek el, de rendszeren rövid szenvedés után a halál fiai. Eddig 200-300 halottról szólnak, a vendéglőköl számos idegen hiányzik, és Nápolyban az a hír, hogy többen látával körül-veve, kétségbeesetten segély után kiáltoznak. Két orvos ez izzó látavótl életre, szörnyet halt.

Az olasz lapok több részletet közölnek a halottakról. Egy ifju angol hölgy egészen födve van sebek és vértől. A szerencsétlen nő fáj-dalmában folyást ki akart a kocsiból ugorni és csak két erős csendőr volt képes vissza-tartóztatni, míg a kórházban elhelyezték. Egy angol család a kitorés alkalmával a Vezuv aljára sietett, a férj és egy 16 éves leány a

lávában lelte sirját, az anya két kis gyermekével szerencsésen megmenekedett.

Többen, kik Nápolyt elhagyták, hogy a ritka tünényt szemléljék, vissza nem tértek többé.

A vasutak mindenkit ingyen szállítanak és a város összes kocsjai hurczolják az embereket a veszély színhelyéről a városba; mindazonáltal nem győzik a Vezuv alján fekvő falvakat rögtön kiüríteni.

E hó 27-én a római kamrában jelentették, hogy a király 50000, a belügyminiszterium 40000, a közmunkaminiszterium 20000 lírát bocsajtott a napolyi prefectus rendelkezésére az első szükség enyhítésére.

## KÖZGAZDASÁG.

Az ország m. iparegyesület April 28-ik köz-gyűléséből kiküldött szavazatszedő bizotttság a napirenden volt választásokra néve a következő eredményt constatálta: Alelnök lett Rath Károly szalmakalapgyáros; számvizsgálók Kanitz Mór, Oppodi Alajos és Dr. Szabóky Adolf. — A képviselő bizottságba a kisorsoltak közül újra megválasztottak: Beliczay Imre, Fábesh Márton, Feivel Lipót, Dr. Szabóky Adolf, Szumrák Frigyes és Walzer Ferenc; újonnan választottak: Csepreghy János asztalos, Janicsék Károly cipész, Nagy István asztalos, Némethy Imre közzgazda, Wagner László müegye-temi tanár.

Az osztrák állampapírok bevezetése az előtök évek óta elzárt londoni tőzsdére Aprilis 24-re volt ki-tűzve, de a tőzsdébizottság az elintézendő tárgyak hal-mazában ez ügyig nem juthatott el. Az ismétli jegyez-test pedig hivatalosan a magyar ezüst kölcsön kibocsátói kérik, kik tudvalevőleg magukhoz váltottak londoniak követelését az osztrák kormány ellen, most pedig a ma-guk részéről önkényt lemondtak minden kárterítési igény-ről, így a mi révünkön Ausztria is visszanyeri a lon-doni piacot.

Az osztrák államvasutársaságoknáluk iránt az érdekelt körök még mindig nincsenek magunkkal tisz-tában. Tudvalevőleg a társaság elnöke Dobhof, legkö-zelebb elhalt. — A részvényesek nagy része a jelenlegi elnököt, Wodianer urat kívánja elnökül, de az öreg ur el nem akarja vállalni e tisztet. Mint a „Frankf. Actio-nár“ tudni akarja, ez utóbbi esetben egyelőre az elnök-i tisztre nem választatnak meg senki.

A bécsi tőzsde eddigi biztosa, Dr. Besetzny osztálytanácsos, ki tapintatos eljárása folytán a tőzsdé-látogatók általános tetszését nyerte volt ki, ezen állomá-sról visszahivatott a pénzügyi miniszteriumba. A tőzsdé-bizottság Bécsben is epügy, mint nálunk inkább köz-vevítő, mint döntő hivatása van és ép emellett a ta-pintatos egyn szükséges ily állomásra. Egyelőre e teendőkert Dr. Rosmanil fogja végezni.

A Keglevich sorsjegyeknek a városházán tegnap eszközölt huzásán következő nyeresmények hu-zattak ki: 1 db. a 10,000 ft. 1234 s. sz., 1 db. a 1500 ft. 7149 s. sz., 2 db. a 500 ft. 30903, 36175 s. sz., 3 db. a 200 ft. 23695 25447, 60786 s. sz., 5 db. a 100 ft. 28199, 30902, 54122, 61652, 9477 s. sz., 6 db. a 50 ft. 7829, 28767, 28646, 35462, 58266, 49085 s. sz., 10 db. a 30 ft. 35767, 41944, 47990, 60364, 36871, 7116, 28850, 46816, 29049, 60576, 1172 db. a 10 ft. A fű-nyeresemény összes száma 28 db.

### A torontálmezei takaré- és hitelbank

1872. évi Aprilis-havi

### Forgalom-kimutatása.

#### I. Takarékpénztári betétek.

Állása 1872. évi Márczius végével . . . ft. 723122.40

Betételek Aprilis hóban . . . ft. 4184.90

Összesen . . . ft. 727307.30

Visszafizetések 1872. Aprilis hóban . . . ft. 17758.55

Betételek állása 1872. Aprilis végével . . . ft. 709548.75

#### II. Folyó számlai üzlet.

Szenvedőleges egyenleg Márcz. végével . . . ft. 35836.62

Bevétel 1872. Aprilis hóban . . . ft. 7000.—

Összesen . . . ft. 42836.62

Kiadások 1872. Aprilis hóban . . . ft. 19329.85

Szenvedőleges egyenl. 1872. April. végével . . . ft. 23506.77

#### III. Betéti levelek.

Állása 1872. Márczius végével . . . ft. 22221.83

Betételek 1872. Aprilis hóban . . . ft. 5175.—

Összesen . . . ft. 27396.83

Visszafizetések 1872. Aprilis-hóban . . . ft. 1775.—

Betéti levelek állása 1872. Aprilis végével . . . ft. 25621.83

#### IV. Leszámitolási üzlet.

Bankváltók. A portefeulle állása Márczius végével . . . ft. 695491.86

Leszámitolt váltók 1872. Aprilis hóban . . . ft. 211944.30

Összesen . . . ft. 907436.16

Visszafiz. váltók 1872. Aprilis hóban . . . ft. 245825.32

A portefeulle állása 1872. Aprilis végével . . . ft. 661610.84

#### V. Hitel egylet.

A portefeulle állása Márczius végével . . . ft. 82930.—

Leszámitolt váltók 1872. Aprilis hóban . . . ft. 19224.—

Összesen . . . ft. 102154.—

Visszafizetett váltók 1872. Aprilis hóban . . . ft. 21100.—

A portefeulle állása 1872. Aprilis végével . . . ft. 81054.—

#### VI. Előlegek.

Értékpapirokra. Állása 1872. Márcz. végével . . . ft. 37503.25

Adott előlegek 1872. April hóban . . . ft. 4527.—

Összesen . . . ft. 42030.25

Visszafiz. előlegek 1872. April hóban . . . ft. 3170.—

Állása 1872. Aprilis végével . . . ft. 38860.25

#### VII. Zalogokra.

Állása 1872. Márczius végével . . . ft. 12649.—

Adott előlegek 1872. April hó . . . ft. 735.50

Összesen . . . ft. 13384.50

Visszafiz. előlegek 1872. Aprilis hóban . . . ft. 319.—

Állása 1872. Aprilis végével . . . ft. 13065.50

#### VIII. Ingatlan kölcsönök.

Állása 1872. Márczius végével . . . ft. 96416.90

Visszafiz. kölcsönök 1872. Aprilis hóban . . . ft. 2087.50

Állása 1872. Aprilis végével . . . ft. 94329.40

#### IX. Pénzforgalom.

Pénztár készlet 1872. évi Márcz. végével . . . ft. 9442.48

Készpénz bevétel 1872. Aprilis hóban . . . ft. 212101.13

Összesen . . . ft. 221543.61

Készpénz kiadások 1872. Aprilis hóban . . . ft. 209260.51

Készpénz egyenleg 1872. Aprilis végével . . . ft. 12283.10

1371. szám.

**Haszonbéri hirdetés.**

Folyó évi **Májushó 27-én** a nagy-beckereki kir. kincstári nagy fogadó helyiségeiben reggeli 9 órakor kezdendő és illetőleg a következő napokon folytatandó nyilvános szóbeli árverés útján, a következő a nagy-beckereki kir. kincstári uradalomhoz tartozó birtokrészeket és egyéb birtárgyak, a legtöbbet ígérőknek, 3 egymás után következő évekre és pedig 1872. évi November 1-től 1875. évi Október 31-ik napjáig fognak haszonbérbe adni:

Tétel-szám	A birtárgy elnevezése és kiterjedése		Dűlőszám	Mivelési ág	Kikiáltási ár	
	hold	[-ol]			ft.	kr.
4	—	—	—	—	—	3200
2	—	—	—	—	—	4060
3	—	—	—	—	—	5000
4	—	—	—	—	—	2800
5	—	—	—	—	—	2000
6	—	—	—	—	—	350
7	12	1578	—	Szántóföld	—	10388
8	26	1297	—	—	—	70512
9	27	900	—	—	—	66175
10	101	680	—	—	—	101425
11	40	—	—	—	—	560
12	4	—	—	—	—	6480
13	4	—	—	—	—	78
14	3	360	—	—	—	6127 1/2
15	8	—	—	Homokos szántóföld	—	12880
16	2	280	—	—	—	3526
17	50	500	—	—	—	66916
18	50	500	—	—	—	63394
19	51	48	—	—	—	79096 1/2
20	51	48	—	—	—	102723 1/2
21	50	500	—	—	—	82512 1/2
22	4	—	—	—	—	76
23	4	—	—	—	—	64
24	4	—	—	—	—	7480
25	4	—	—	—	—	64
26	4	—	—	—	—	64
27	4	—	—	—	—	64
28	4	—	—	—	—	7880
29	4	—	—	—	—	7280
30	4	—	—	—	—	7040
31	4	—	—	—	—	7880

Írásbeli ajánlatok csak az árverés 1-ső napját megelőző napon ezen igazgatóság vagy a nagy-beckereki számtartószághoz és csak akkor elfogadhatók déli 12 óráig ha, 1-szor. A birtárgyat és azért ajánlott bérösszeget, az utóbbit számokkal és szavakkal határozottan megjelöli.

2-szor. 50 kros bélyeggel és 10% bántpénzzel el van látva. 3-szor. Azon nyilatkozatot magában foglalja, hogy az ajánló az árverési és bérlési feltételeket tökéletesen ismeri.

Későbbben érkező s úgynevezett utóajánlatok el nem fogadhatók. Az árverési és bérlési feltételek ezen igazgatóság, valamint a kir. kincstári számtartószághoz Nagy-Beckereken a rendes hivatali órákban mindenkor betekinthetők.

Csatád, 1872. évi April 25-én.

**A m. kir. jószágigazgatóság.**

76. szám b. v.

**H i r d e t é s.**

(3<sup>a</sup>)

Alulírt kiküldött végrehajtó ezezzel közzé teszi: hogy a török-becei tekintetes kir. járás-biroság 1872. évi 512. polg. számú végzése következtében, alperes Nityin Kiril franyovai kereskedőnél, felperes Joczits István ó-becei kereskedő részére, 1600 frt követelés kielégítésére különféle szabatorok és bolti árucikkelyek és 2 p. m. morzsolatlan kukoricából álló ingóságok, 1871-ik évi Deczember 23-ik napján bíróság lefoglaltattak, s 476 frt. 61 krra becsültettek. Ennek következtében, a polg. tk. rdtt. 464. §-ához képest mindazok, kik tulajdoni, vagy elsőbbségi jogot vélnék érvényesíthetni, ezennel felhivatnak: hogy ugy a foglaltat, mint a végrehajtást szenvedett fél ellen együttesen intézendő kereseteiket, a „Torontál” című lapban harmadszori megjelenés napjától számított 15 nap alatt, — elsőbbségi bejelentéseiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, alulírt végrehajtónál, a törvény rendes útján leendő elintéztetés végett, annál bizonyosabban beadják, mert különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Török-Becsén, 1872. évi April 22-ik napján.

**Rankovits István.**  
kik. bírósági végrehajtó.

1275. számhoz.

**Haszonbéri hirdetés.**

(3<sup>a</sup>)

Folyó évi **Junius 3-án** az ujpécsi m. kir. ispánság irodahelyiségében, Ujpécsen, délelőtti 9 órakor kezdendő és eselleg a következő napokon át folytatandó második és illetőleg harmadik nyilvános szóbeli árverés útján, a következő a csatádi m. kir. uradalomhoz tartozó Regálék és egyéb birtárgyak, a legtöbbet ígérőknek 1872. évi November 1-től kezdve, 3 és illetőleg 6 évre haszonbérbe fognak adni:

Tétel-szám	A birtárgy megnevezése és annak kiterjedése		Délelőtti vagy délutáni órában	Kikiáltási ár o. e.	
	hold	[-ol]		ft.	kr.
1	—	—	—	—	—
2	—	—	—	—	—
3	501	210	—	délelőtt	105
4	91	249	—	—	5
5	120	—	—	—	200445
6	180	780	—	délután	8759
			—	—	1206
			—	—	144380

Írásbeli ajánlatok ezen igazgatóságnál folyó évi Junius 1-eig, az ujpécsi ispánságnál pedig, csak az árverés napján reggeli 9 óráig és csak akkor fogadhatók el, ha 1-szor. A birtárgyat kívülről és az érte ajánlott bérösszeget, ez utóbbit számokkal és szavakkal határozottan megjelöli.

2-szor. 50 kros bélyeggel és 10% bántpénzzel el van látva. 3-szor. Azon nyilatkozatot magában foglalja, hogy az ajánló az árverési és bérlési feltételeket tökéletesen ismeri és magát azoknak aláveti.

Későbbben érkező s úgynevezett utóajánlatok el nem fogadhatók, posta elkésés tekintetbe nem vétetik.

Az árverési és bérlési feltételek ezen igazgatóságnál, és csatádi m. k. számtartószághoz, nem különben az ujpécsi ispánságnál, a rendes hivatali órákban mindenkor betekinthetők.

Csatád, 1872. évi April 29-én.

**A m. kir. jószágigazgatóság.**

1255. sz.

**Pályázat.**

(2<sup>a</sup>)

347. sz.

**Hirdetmény.**

(3<sup>a</sup>)

Alulírott m. kir. jószágigazgatóságnál, egy rendszeresített díjnoki állomás 1 ft. napidij mellett üresedésbe jövén, melynek betöltésére ezennel pályázat nyitattik, nemkülömben egy segédmérnök 3 ft. napidij és 1 ft. 10 kr. mért-földpénz mellett, három órára felvétetik.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állás egyikét elnyerni óhajtnak, az elsőre nézve saját kezüleg irt folyamodásukat, melyben az életkor, fedhetlen erkölcsi magaviselet, eddigi foglalkozás és végzett tanulmányok, nemkülömben a magyar és német nyelv szó- és írásbani tökéletes jártasságot tanúsító bizonyítványokkal felszerelve, — a második állás iránt pedig, a mérnöki teendők végzésére képesítve van, saját kezirásával szerkesztett folyamodványukat, ezen jószágigazgatóság elnökéhez f. é. **Május 20-ig** nyújtásuk be.

Csatád, 1872. évi April 30-án.

**A m. k. jószágigazgatóság.**

A n.-kikindai kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tételük, miszerint a törvényszéki fegyház felszerelésére szükségelt butorzat, ruha- és fehérművek valamint lábbelik nyilvános árlejtés útján fogván beszereztetni.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy 300 frt. bántpénzzel ellátva, ezen kir. törvényszék elnökségénél 1872. **Május 26-án** délelőtti 9 órakor tartandó nyilvános árlejtésen megjelenjenek, megjegyeztetvén egyúttal, hogy az árlejtés napjáig írásba foglalt és lepecsételt ajánlatok (Offert) is elfogadhatók.

A szükségelt butorok és ruhaneműk minő- és mennyiségére nézve vállalkozni szándékozók, a kir. törvényszék iroda-igazgatójánál szerezhetnek maguknak kellő tudomást.

Kelt Nagy-Kikindán 1872. Május 3-án.

**Hertelendy.**  
királyi törvényszéki elnök.

**H I R D E T M É N Y.**

**Melleghy Pál**

tudatja a t. cz. közönséggel, hogy

**czipészi boltját**

a nagy utcában levő **Kekez** féle háza átteszi, és ajánlja ezenül is becses ismerőseinek és az egész t. cz. közönségnek mindennemű czipészmunkáit, u. m. **magyar csizmákat, férfító-pánokat, gyermekezipőket, erős eseléd-csizmákat** stb. a legjutányosb áron. (3<sup>a</sup>)

**Hegyi Karol.**

ajánlja magát a t. cz. közönségnek mindennemű **fehér- és ruhaneműk**

varrására és elkészítésére.

Lakik: polgári kórházutcában, **Hegyi-féle** házban.

**A nagy-beckereki takarékpénztár**  
1872-ik **Május 12-én reggeli 9 órakor, a városház nagy termében**  
**K Ö Z G Y Ü L É S T**

t a r t.  
**A közgyűlés tárgyai:**

- 1) A miniszteriumnál megerősített alapszabályok felolvasása.
- 2) Az elnök, a vezérigazgató és a 24 választmányi tag megválasztása; a választás 3 évre történik.
- 3) A számvizsgáló bizottság megválasztása egy évre.
- 4) Meghatározása a részvények utáni befizetéseknek.
- 5) Netalán előforduló indítványok tárgyalása.

A részvényes urak figyelmeztetnek, hogy részvényeik igazolását a közgyűlés előtt **Freund és fia** czégnél előmutassák, mely alkalommal a szavazatjegyek is ki fognak szolgáltatni.

Több mint 10 szavazat egy személy által be nem adható.

Nagy-Beckerek, 1872. April 28-án.

**DÁNIEL JÁNOS,**  
ideiglenes elnök.

Egy **Govornör-féle**  
**ARATÓGÉP,**  
egy 13 soros **Garett-féle**  
**VETŐGÉP,**  
egy lóerőre alkalmazott  
**NYOMTATÓGÉP,**  
valamint több  
**szekér, kocsi, eke,**  
az eredeti vételárnál 25%-kal olcsóbban eladó  
N.-Beckereken, **Poroszkay Bélánál.** (3<sup>a</sup>)

**A torontálmegyei takaré- és hitelbank,**

azelőtt:

**torontálmegyei takarékpénztár,**  
jelzálogos kölcsönökét közvetít

**A MAGYAR JELZÁLOG HITELBANKNÁL**  
**PESTEN.**

(3<sup>a</sup>)